Vlastizrádné lokajství Českých politiků a koloniální povaha protektorátu Česká republika

- CZ24 News | 23. května 2020

ČESKO: Pavel Janíčko se na základě pár příkladů zamyslel nad tím, jak to vlastně chodí v Česku…v kolonii.

Jsou televizní pořady, které nezklamou. Mezi ně patří v podstatě všechny publicistické či investigativní pořady tzv. veřejnoprávní České televize, u kterých je předem jasné, jaké budou mít priority, a naopak jaká nepřekročitelná tabu a terče kritiky ba přímo nenávisti budou vykazovat. Takže předem víme, že cokoliv, co se nějak týká Zemana, Babiše a jeho vlády, Ruska, Číny a samozřejmě komunistů a socialismu bude podrobeno tvrdé kritice. Naopak stejně tak předem víme, že s nadšením či pochopením budou prezentována taková témata jako je velmocenská politika USA, rasistická politika Izraele, hrabivost církve svaté a české šlechty, období rakousko-uherského mocnářství a také stále silněji tendence k přepisování historie ve prospěch všech, kdo bojovali a bojují proti bolševismu a za sjednocenou Evropu, jak na nás promlouvat v nedávno uvedeném filmu ukázkový pronacistický kolaborant Emanuel Moravec.

V uplynulém týdnu jsme v několika případech mohli skutečně „vyřádit“ při sledování několika perel tohoto typu, ať už šlo o pořad Máte slovo na téma vliv Ruska na naši politiku, kde paní Jílková předváděla úplné hony na ty zúčastněné, kteří si dovolili tvrdit něco jiného než opakovat mainstreamově, že nás Rusko ohrožuje, nebo o OVM, které vypadaly jako inkviziční tribunál nad předsedou KSČM Vojtěchem Filipem (bez jeho účasti) za to, že si v ruském listě dovolil napsat, že někteří naši politikové podporují fašismus a že srovnávat padlé sovětské vojáky a jejich hroby a památníky z konce světové války s našimi legionáři a jejich hroby z období jejich antibolševického tažení po konci první světové války v Rusku není úplně „košer“. Je tu totiž drobný rozdíl. Zatímco sovětští vojáci za druhé světové války nás zachránili před genocidou a zotročením, českoslovenští legionáři (s výjimkou Jaroslava Haška) jsou většinově v Rusku vnímáni jako vraždící soldateska, která se nerozpakovala na své cestě po Sibiři vypalovat vesnice a vraždit zajatce a krást, a to ještě v zájmu nikoliv jakési chimérické demokracie ale v zájmu svržených carských pohrobků. Pan Moravec (nikoliv Emanuel, ale Václav, podobnost čistě náhodná) neustále něco hovořil v této souvislosti o vlastizradě. Možná by bylo možné mu připomenout některé momenty z naší nedávné historie, kde se o tento akt velmi pravděpodobně jednalo. Napadá mě rozkradení národního majetku v první polovině devadesátých let, rozdělení Československa bez referenda, nehorázná krádež národního majetku v podobě tzv. církevních restitucí, vstup do agresorského paktu NATO, opět bez referenda, podíl na přepadení Jugoslávie bez mandátu OSN, „přicmrndávání“ na přepadení Afghánistánu a Iráku a opět bet mandátu OSN a tak podobně. Třeba je to pro pořad OVM inspirace pro příště, kdyby se chtěl znovu tématem vlastizrada zabývat…

No a v neděli večer pak tento trojlístek objektivních a zcela nestranných publicistických pořadů pak nepřekvapivě doplnil pořad Nory Fridrichové 168 hodin, který se snad nějakou vyváženost ani nesnaží předstírat. Tentokrát mě zaujala reportáž na téma nedostatečné jazykové výbavy ministryně financí Schillerové, která si dovolila tu neuvěřitelnou drzost, že nevládne dostatečně perfektně anglickým jazykem. Když pomineme neuvěřitelně hulvátský způsob, jakým byla paní ministryně redaktory ČT a dalších televizí doslova naháněna s nataženými mikrofony, aby něco řekla anglicky s naprostou absencí jakéhokoliv respektu k její ústavní funkci, a nakonec i lidské důstojnosti, tak jsem si říkal za prvé, kde jsou zbytky jakékoliv kultury v tomto státě. Za druhé, pročpak naši novináři

a reportéři ve své době stejně nemilosrdně „negrilovali“ třeba pana Havla, jehož angličtina také měla k dokonalosti daleko. Ale hlavně jsem si uvědomil, jak daleko máme k pozici suverénního a svobodného státu, jestliže tím základním kvalifikačním předpokladem pro naše ústavní činitele má být znalost angličtiny. Tak nějak jsem se opět vrátil do dob protektorátu Čech a Morava (opět viz film o Emanuelu Moravcovi), kde by se asi nikdo, kdo neumí německy, nemohl stát členem protektorátní vlády. Protektorát byl v tomto poctivější, alespoň si tam nehráli na svobodu, suverenitu a demokracii.

V České republice je ovšem tato kauza běžná. Já sám jsem se dlouhá léta pohyboval jako učitel v akademickém prostředí, takže vím, že studenti musí povinně ke svým závěrečným pracím přidávat sumarizace v angličtině. Vím, že na některých VŠ se celé tyto práce musejí psát anglicky, vím také že napsat dnes jakýkoliv odborný článek pouze česky znamená se rozloučit s jeho publikováním. Bohužel dokonce jako pacient v nemocnici jsem se setkal s tím, že jsem musel anglicky vyplňovat některé dotazníky pro účely výzkumu. Jen si tak říkám, jak by asi „ječely“ za dob socialismu stanice jako Svobodná Evropa a Hlas Ameriky, pokud by na vysokých školách museli studenti povinně psát souhrny v ruštině a pokud by naši ministři byli prověřováni, jak mluví rusky. To by bylo řečí o odnárodňování a ztrátě suverenity.

Ale kdyby se lokajství a koloniální povaha České republiky projevovaly jenom prosazováním angličtiny jako našeho hlavního jazyka, možná by to ještě nebylo tak deprimující. Koneckonců znalost angličtiny je jistě užitečná

Horší je že zřetelné koloniální rysy vykazuje i naše politika. Stojíme v pozoru před jakýmkoli rozhodnutím našich protektorů v USA a NATO, byť bychom na to měli doplatit i zatažením do války. Bohužel si myslím, že právě harašení zbraněmi a výhrůžkami vůči Rusku a Číně v zájmu mezinárodní oligarchie nás může do velké války, v níž bychom se stali nevyhnutelně obětí, vtáhnout. Jen na okraj jednu nekorektní poznámku: ani v tom protektorátu nemuseli Češi, pokud nebyli říšskými občany, na frontu. Teď po nás naši „spojenci“ takovou účast v jejich válkách vyžadují.

Ještě výmluvnější, pokud jde vnímání ČR jako kolonie, je malý exkurs do naší ekonomiky.

Existují některé ukazatele a parametry, které jsou typické pro kolonizované země, například vysoký podíl zahraničního vlastnictví a s tím související odtok prostředků do metropolí. Zároveň také nízký stupeň ve zpracovatelské a následně i cenovém řetězci, tedy vysoký podíl výroby s nízkou přidanou hodnotou (jako montovna) a nízký podíl vysoce sofistikovaných výrobků s příslušnými dopady na jejich cenovou úroveň a následně i úroveň mezd.

Pokud jde o vlastnickou strukturu, pak můžeme konstatovat, že (v roce 2017) v podílu počtu nefinančních podniků pod zahraniční kontrolou (asi 13,4 tis.) na celkovém počtu nefinančních podniků (více než 1 mil.) by se zdálo, že zahraniční kapitál nehraje v České republice velkou roli. Pokud bychom se však na něj podívali z pohledu zaměstnanosti, zjistili bychom, že v podnicích kontrolovaných zahraničními vlastníky pracuje více než 900 tisíc, tedy třetina, z celkového počtu zaměstnanců pracujících v podnikové ekonomice. A při srovnání přidané hodnoty vyprodukované podniky pod zahraniční kontrolou (880 mld. Kč) se už dostáváme k podílu téměř 42 % celkové přidané hodnoty. Nelze tedy vůbec pochybovat o tom, že zahraniční kapitál hraje v české ekonomice více než významnou roli.

S tím pak souvisí i významný odliv prostředků z české ekonomiky (viz následující graf):

Odliv dividend z přímých a portfoliových investic z České republiky

Konečným důsledkem tohoto postavení je pak nízká úroveň mezd, jejichž průměr v ČR se pohybuje

asi na jedné třetině úrovně mezd ve vyspělejších státech EU. Nicméně zde je třeba podotknout, že v kapitalistické ekonomice jsou průměry při vysoké mzdově a majetkové diferenciaci dost zavádějící. V každém případě zřetelné příznaky koloniálního postavené vyplývajícího z podřízené pozice našich ekonomických a politických „elit“ lze odvodit právě i z tohoto ekonomického obrázku. Cestou z této koloniální pasti může být i méně podbízivá ekonomická politika, orientovaná více směry. Existují i alternativy k této prozápadní servilitě, jak se ale zdá, ani tato vláda není schopna jich využít. Koneckonců poslední vzepětí tohoto typu představuje zřejmě rozhodnutí o vyřazení Ruska a Číny z tendru na dostavbu JE Dukovany z důvodu ohrožení národní bezpečnosti bez ohledu na technické a cenové parametry. Tedy znovu. Vítejte v kolonii.